

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะการคิดพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) กับแบบปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะการคิดพื้นฐานของนักเรียนก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะการคิดพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) กับแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเขาฝ้าย อำเภอสีชล จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ได้จากการสุ่มอย่างง่าย รวม 52 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในแต่ละกลุ่มมีจำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ชนิด คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวนอย่างละ 11 แผน 16 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทย และแบบทดสอบวัดทักษะการคิดพื้นฐาน ในแต่ละฉบับเป็นข้อสอบเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ดำเนินการทดลอง 3 ชั้น คือ ชั้นก่อนการทดลอง ชั้นดำเนินการทดลอง และชั้นหลังการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที่ (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะการคิดพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) สูงกว่าก่อนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะการคิดพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะการคิดพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) และแบบปกติ อภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะการคิดพื้นฐานของนักเรียนก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะการคิดพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) สูงกว่าก่อนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้มีโอกาสได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนเก่งได้ช่วยเหลือนักเรียนอ่อน นักเรียนมีความสุขในการเรียน เนื่องจากมีเพื่อนๆ คอยให้ความช่วยเหลือ มีความสุขในการเรียน สนุกสนานกับบทเรียน และนักเรียนที่อ่อนมีความภูมิใจที่มีส่วนร่วมได้ช่วยภายในกลุ่ม และจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนได้ใช้สื่อในการเรียนที่หลากหลาย นักเรียนได้ใช้สื่อร่วมกับเพื่อนๆ ได้ร้องเพลง ได้เล่นเกม ซึ่งนักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกคน และได้สร้างแรงจูงใจโดยการเสริมแรงด้วยการชมเชยและให้รางวัลนักเรียนในกลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุด ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจ พยายามที่จะทำงานให้สำเร็จ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงขึ้น และพัฒนาทักษะการคิดพื้นฐานทั้ง 5 ทักษะ คือ ทักษะการสังเกต ทักษะการระบุ ทักษะการให้เหตุผล ทักษะการจัดลำดับ ทักษะการสรุปย่อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอัมพร ถกลประจักษ์ (2543, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (ท 306) และความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับข้อสรุปของเอเรนดส์ (Arends, 1994, p. 409-7 ; อ้างถึงใน ขวัญหทัย สมัครคุณ,

2541, หน้า 53-54) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดสูงขึ้น เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถทางการเรียนต่างกัน จึงได้ช่วยเหลือกันทำให้มีส่วนร่วมในการสำเร็จของกลุ่ม

2. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะการคิดพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ (JIGSAW) กับแบบปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะการคิดพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ (JIGSAW) สูงกว่าที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนเก่งได้ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนปานกลางและเรียนอ่อน ส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าร่วมกัน โดยนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าจากบัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา ใบความรู้ ได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาค้นคว้า นักเรียนมีความพยายามที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมายมากขึ้น สร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนได้ดีขึ้น นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มทุกคนแบ่งภาระงานอย่างทั่วถึง มีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม รวมทั้งเป็นผู้ให้ความรู้ซึ่งกันและกัน ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายในกลุ่ม ทำให้นักเรียนทุกคนตระหนักว่าเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จตนเองย่อมประสบความสำเร็จไปด้วย และในกิจกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอนได้ใช้สื่อที่หลากหลาย ได้แก่ แลกเปลี่ยนมาตราตัวสะกด บัตรคำที่น่าค้นหา เพลง เกม ซึ่งนักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ และได้สร้างแรงจูงใจโดยการเสริมแรงโดยให้รางวัลสำหรับกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดและให้คำชมเชยเพื่อเป็นกำลังใจให้กับนักเรียน จึงทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีความพยายามที่จะทำงานให้สำเร็จ และมีความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งได้สอดคล้องผลการวิจัยของ ปิยะฉัตร ขาวแก้ว (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ที่มีต่อทักษะการทำงานร่วมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา ส 306 ประเทศของเรา 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัดอุดรธานีโดยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิตยา เตโช (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างวิธีสอนแบบกลุ่มจิ๊กซอว์กับวิธีสอนแบบหวนทบทวน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นรินทร์ กระจ่าง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ที่มีต่อทักษะการทำงานร่วมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่องระบอบประชาธิปไตยในรายวิชา ส 402 สังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขอนแก่นวิทยาคม จังหวัดขอนแก่น

2.2 ด้านทักษะการคิดพื้นฐาน

จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในขณะที่ทำงานกลุ่ม พบว่านักเรียนมีความสนุกสนาน มีความกระตือรือร้น นักเรียนมีความพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยครูได้ใช้คำถามจากบัตรคำสั่งกระตุ้นให้นักเรียนคิด สนทนาซักถาม โดยเริ่มจากคำถามที่ง่ายไปสู่คำถามที่ความสลับซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งเปิดกว้างให้นักเรียนคิดค้นหาคำตอบด้วยการฝึกคิดและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นภายในกลุ่ม ได้ร่วมกันอภิปรายตามหัวข้อ ซึ่งช่วยให้นักเรียนกล้าแสดงออกและมีความเชื่อมั่นในการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น และให้แรงจูงใจโดยการเสริมแรง โดยการให้รางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด โดยพยายามให้รางวัลทุกกลุ่มที่มีความตั้งใจ เสริมแรงด้วยคำชมเชย ทำให้นักเรียนพยายามทำงานให้สำเร็จ และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ทำการทดลองโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) ในด้านการพัฒนาทักษะการคิดพื้นฐาน ทั้ง 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการสังเกต พบว่า นักเรียนสามารถสังเกตและตอบคำถามได้ ทักษะการให้เหตุผล พบว่า นักเรียนสามารถบอกเหตุผลมาอ้างอิงการตอบคำถามได้ ทักษะการระบุ พบว่า นักเรียนสามารถบอกข้อมูล บอกส่วนต่างๆ ตามที่สังเกตได้ ทักษะการจัดลำดับ พบว่า นักเรียนสามารถจัดลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องได้ และสามารถสังเกตสิ่งต่างๆ แล้วเปรียบเทียบความเหมือนความแตกต่างได้ ทักษะการสรุปย่อ พบว่า นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ต้องการสรุปและนำมาเรียงให้กระชับขึ้น ส่งผลให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดพื้นฐานทั้ง 5 ทักษะ ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งได้สอดคล้องผลการวิจัยของหรรษา นิลวิเชียรและคณะ (2547, หน้า 45-62) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ฝึกทักษะการคิดในวิชาภาษาไทยต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะการคิดพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) สูงกว่าที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ดังนั้นครูผู้สอนควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) ไปใช้ในการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นวิธีการเรียนที่ช่วยฝึกทักษะการคิดและพัฒนา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกัน เกิดการยอมรับกัน เนื่องจากทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมใช้สื่อที่หลากหลาย และมีการเสริมแรงใจในการเรียน โดยการชมเชยและให้รางวัล ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการทำงาน และพยายามในการทำกิจกรรมให้สำเร็จทำให้ให้บรรลุผล

1.2 ครูผู้สอนที่จะนำเอาวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) ไปใช้ควรศึกษาเทคนิคเฉพาะต่างๆของวิธีการเรียนการสอนแบบนี้ให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพของการสอนตามเทคนิควิธีสอนอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาถึงการนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรในระดับชั้นอื่นๆ เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 ชั้นมัธยมศึกษาที่ 1-6 รวมถึงการนำไปใช้ในการเรียนการสอนที่หลากหลายในกลุ่มสาระอื่นๆ มากขึ้น เพื่อศึกษาว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) นี้จะทำให้ผลที่แตกต่างกันหรือไม่ และมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทดลองเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) กับเทคนิคอื่นๆ หรือวิธีการสอนในรูปแบบอื่น เพื่อที่จะสามารถเลือกเทคนิคหรือวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาหรือระดับชั้นได้ดียิ่งขึ้น

2.3 ศึกษาถึงผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (JIGSAW) ที่มีต่อตัวแปรตามด้านอื่นๆ เช่น ความพึงพอใจในการเรียน ทักษะการคิดในระดับสูง เช่น ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการคิดวิเคราะห์